

NALEZCA (6) *sb m*

nalezca (3), **należca** (1), **nalejzca** (1), **nalejźca** (1); *nalezca KochPieś, Calep* (2); *należca GrabowSet*; *nalejzca* : *nalejźca Mącz* (1:1).

Pierwsze a pochylone, e oraz końcowe a jasne.

sg N nálezca (4). ◇ A nálezcę (1). ◇ V nálezco (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Znalazca, wynalazca, odkrywca; repertor Mącz, Calep; inventor Calep (6) : *Mącz* 279b, 483a; *Repertor – Nalezczca. Calep* 912b.

nalezca czego (2): [*Mytyleński mieszkaniec*] *Muzy Párnázkie/ y nalesce [!] winá/ Y Aphrodytę/ y zniá iéyże lyna/ Y Lyká z czarnym włofem y z czarnémá Spiewał oczémá. KochPieś* 53; *Physicus Rzeczy przyrodzonych nakifczá [lege: nalezca]. Calep* 803b.

W przeni [czego]: Wyrwi mnie z zley toni/ pośilko zemdlonych/ Rátuy nálezco duż/ ludzi zówiedźionych GrabowSet O4.

Cf **NALEZICIEL**

LW